

rigtigt. Men Forklaringen herpaa ligger ganske naturligt i den Erhvervskrise, vi har været inde i i de seneste Aar, og som har gjort Haandværket betænkeligt ved for et længere Aaremaal at antage Lærlinge. Jeg tror ikke, at det med Skygge af Ret paa nogen Maade vil kunne hævdes, at det er Lærlingeloven som saadan, der har gjort Mestrene betænkelige, og jeg tror heller ikke, at man med gyldige Grunde vil kunne bevise en saadan Paastand, hvis disse Ændringer gennemføres. Det er jo saadan, at hver Gang der sker Ændringer i sociale Love eller Beskyttelseslove, er der altid visse Enkeltmænd og visse Organisationer, der beklager sig. Jeg skal f. Eks. minde om, at da Forslaget til den nuværende Lærlingelov forelaa i Slutningen af 80'erne, mødte Borgere i Helsingør med en stor Adresse til Regering og Rigsdag, hvori de sagde, at hvis denne Lov gennemførtes, vilde det fuldstændig ødelægge deres Erhverv. Det var Opfattelsen i Helsingør i 1888, og det har dog vist sig, efter at vi fik Lærlingeloven, der nu har bestaaet i over 30 Aar, at vedkommende Erhverv har kunnet bestaa. Loven har saamænd ikke ødelagt Erhvervene for de gode Helsingør Borgere. Jeg tror nu aldrig, det gaar saa galt, som Præsten præker, og derfor tror jeg heller ikke, at Paastandene om, at disse Ændringer vil medføre Vanskeligheder i Lærlingeforholdet, har noget som helst med Virkeligheden at gøre.

J. C. A. Larsen: Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at han havde ventet og haabet, at Arbejdet i disse 2 Aar skulde have ført til, at vi var blevet enige om en Lærlingelov. Lad mig lige straks for mit Vedkommende sige, at jeg beklager, at det ikke er lykkedes; jeg beklager i høj Grad, at man ikke er naaet til Enighed indenfor Udvalget om en Lov i denne Retning. Det er dobbelt beklageligt, at vi i to Aar har forhandlet om disse Forhold uden at naa til et Resultat, da vi derved har skabt en ikke ringe Uro indenfor Handel og Haandværk med Hensyn til Lærlingeuddannelsen. Man har fra disse Sider stillet sig afventende med Hensyn til Antagelse af Lærlinge, netop fordi man ikke vidste, hvordan Lovgivningen vilde forme sig. Man har ønsket at afvente Lovens endelige Vedtagelse for at se, hvordan den kom til at se ud, før man traf Bestemmelser med Hensyn til Antagelse af nye Lærlinge. Man kan jo ogsaa paavise, at der i de sidste Aar — den ærede Ordfører var for øvrigt inde paa det, men gav andre Grunde derfor — har været et betydeligt større Tilbud af Lær-

linge til Haandværkerfagene end tidligere. Der har været rettet Henvendelser til de forskellige Haandværkerfag om at antage Lærlinge, efter at Konfirmationen var overstaaet, i langt større Antal end i en Række af Aar, og jeg ved, at det skyldes i betydelig Grad for Haandværkets Vedkommende — jeg ved ikke, i hvor høj Grad det samme gælder for Handelens Vedkommende —, at man har været ængstelig for at binde sig ved Lærlingekontrakter, fordi man frygtede, at man kunde faa en Lærlingelov, som vilde være betydelig stærkere end den, man har haft siden 1921. Men jeg vil erkende, at Flertallet gennem sine Ændringer paa mange Punkter har nærmet sig stærkt til de Synspunkter, vi fra vor Side har gjort gældende. Jeg vil hævde, at man endda paa de fleste Punkter er kommet vore Synspunkter nærmere end det oprindelige Forslag. Det er kun glædeligt, at man kan erkende dette, og vi for vort Vedkommende havde haabet, at man helt og fuldt havde forstaaet vore Anskuelser, saaledes at man kunde være naaet til Enighed og kunde blive færdig med Lovgivningen paa dette Omraade og saaledes undgaa, at der fremdeles er Uro om disse Forhold. Som sagt, vi anerkender den Forstaaelse, Flertallet har vist, og vi anerkender, at alle de Ændringsforslag, der fra Flertallets Side er stillet, er Forbedringer af det forelagte Lovforslag, men da der dog stadig, selv om Flertallets Ændringer vedtages, vil blive tilbage i Loven Ting, som vi bestemt maa modsætte os, har vi maattet stille en Række Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig ganske kort at gøre Rede for. Ordføreren har gjort Rede for Ændringsforslagene Nr. 4 og 35, som er stillet af det samlede Udvalg, og jeg skal ikke komme ind paa disse Ændringsforslag, men kun lige nævne, at det, som vi fra første Færd tog aldeles bestemt Afstand fra, nemlig at Lærlingekommissionen skulde kunne stille Krav til Læremesteren om Oplysning om alle mulige Forhold, har man straks fra Flertallets Side indset var et ganske urimeligt Krav, og det er man gaaet bort fra.

Hvad de af Mindretallet stillede Ændringsforslag angaar, gaar Ændringsforslagene Nr. 3 og 6 til § 1, 8 og 10 til § 2 og 48 til § 25 alle ud paa at fjerne Bestemmelsen om Oprettelse af Lærlingekommissioner. Vi har udtalt ved første Behandling, og vi udtalte det i Fjor, at vil vilde anse disse Kommissioner for at være til stor Skade i dette Forhold; med den Bemyndigelse, der var tillagt disse Kommissioner,